

Неприятеля, съ когото вий тъй юнашки и неустрашимо се бихте при Стара-Загора и му дадохте да разбере, че българския опълченецъ не по-лошо се бие отъ своя по-старъ братъ руския войникъ, настъпва къмъ нашата позиция. Той се готви да прѣвземе Шипченския проходъ. Вий безсъмнено знаете, че въ по-голѣма степенъ, отъ участъта на Шипченската позиция зависи сѣдбата на вашето отечество -- сѣдбата на България; а като е тъй, вие трѣбва да приложите всичкото си усилие, за да не допустнете кракътъ на врага да стѣпи на Шипченската възвишенность — нашата позиция, за отбраната на която тамъ горѣ имаме 35 орджия. Азъ вѣрвамъ, юнаци, че ако вий при Стара-Загора можакте да нанесете страшно поражение на противника, то тукъ — на нашата непристъпна позиция — не ще допустнете и кракътъ му да стѣпи; като му дадете още веднѣжъ да испита вашето юначество, вашата мощъ.

Подиръ Старо-Загорската битка Царя и цѣла Руссия гледа на васъ като на храбри, неустрашими и самоотвържени войници.

Азъ вече пратихъ донесение и скоро ще ни дойде помощъ отъ Търново. Помнете, юнаци, че на васъ Царя и цѣла Руссия възлагатъ отбраната на шипченската позиция, а България чака вашата помощъ за освобождението си. А вий, юнаци, за това ще добиете честъ и слава, името герои и права на заслужени хора. За това ви юначество ще ви хвали цѣлия свѣтъ, а България ще ви бѣде благодарна и ще се гордѣе съ васъ.

Подиръ войната вий, юнаци, ще получите подобающето се възнаграждение отъ освободеното си отечество. Ще ви се дава първенство въ всичко.“

Слѣдъ това генералъ Столѣтовъ извика отъ строя юнкера Узунова, родомъ българинъ, и му заповѣда да прѣдаде на опълченцитѣ рѣчта му по български.

Съгласно рапорта ми, произведени бѣха съ приказъ по дружината за добро поведение, знание на службата и храбростъ оказана въ битката при Стара-Загора въ унтеръ-офицерско звание: П. Миленковъ, Д. Нейковъ, Ив. Златановъ, И. Койша, Ил. Драгановъ, К. Желѣзковъ и Василь Мицовъ.

Съ оправяние на врѣмето и извѣстието за приближение на противника, отлѣчившитѣ се опълченци започнаха да се връщатъ въ ротитѣ си. Мнозина отъ тѣхъ се връщаха облѣчени съ антерии, абички, панталони и др. т. и всички, въобще, бѣха по-спрѣтнати.